

الفصل الرابع: في النفاس

فصل چهارم: نفاس

النفاس: دم الولادة، وليس لقليله حد، فجاز أن يكون لحظة واحدة. ولو ولدت ولم تر دمًا لم يكن لها نفاس. ولو رأت قبل الولادة كان طهرًا. وأكثر النفاس عشرة أيام. ولو كانت حاملاً بإثنين وتراخت ولادة أحدهما كان ابتداء نفاسها من وضع الأول، وعدد أيامها من وضع الأخير.

نفاس، خون هنگام زایمان است و برای حداقل آن حدی نیست و ممکن است یک لحظه باشد. اگر زنی زایمان کند و خونی نبیند، این زن نفاسی ندارد. اگر قبل از زایمان خونی ببیند پاک (و استحاضه) محسوب می‌شود. حداکثر مدت خون نفاس ده روز است. اگر زنی دوقلو باردار بود و تولد یکی از آن دو با تأخیر اتفاق افتاد، شروع نفاسش از زمان تولد اولین فرزند است، ولی باید ده روز را از تولد دومین نوزاد بشمارد.

ولو ولدت ولم تر دمًا ثم رأت في العاشر كان ذلك نفاساً. ولو رأت عقيب الولادة ثم طهرت ثم رأت العاشر أو قبله كان الدمان وما بينهما نفاساً. وإذا استمر الدم بعد العاشر فإن تميز بأوصاف الإستحاضة فهو إستحاضة، وإلا فهو حيض. فإن كانت ذات عادة عددية تحيضت بعد أيامها، وإلا فبعد نساءها أو سبعة أيام، فإن استمر الدم استظهرت بثلاثة أيام ثم ما بعدها إستحاضة.

اگر زن زایمان کند و خون نبیند و روز دهم خون ببیند، آن خون، خون نفاس است. اگر بعد از زایمان خون ببیند، سپس پاک شود و بعد در روز دهم یا قبل از آن دوباره خون ببیند، کل این مدت نفاس است. اگر خون بیش از ده روز ادامه یابد، اگر اوصاف خون استحاضه را داشته باشد استحاضه است، در غیر این صورت حیض است. اگر عادت، عددی مشخص داشته باشد، به همان تعداد روز حیض حساب کند وگرنه باید به تعداد روزهای عادت زنان فامیل خود حیض قرار دهد یا اینکه هفت روز حیض به شمار آورد،⁽¹⁾ و اگر باز خون دیدن ادامه بیاید سه روز واری می‌کند،⁽²⁾ سپس مابقی را استحاضه قرار دهد.

ويحرم على النفساء ما يحرم على الحائض، وكذا ما يكره، ولا يصح طلاقها. وغسلها كغسل الحائض سواء.

1- عمل کردن طبق عادت زنان فامیل در صورتی است که عادت آنان یکسان باشد، در غیر این صورت هفت روز را به عنوان حیض قرار می‌دهد. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 71)

2- مثلاً اگر زنی عادتش پنج روز بوده باشد و پس از ولادت فرزندش تا هجده روز خون ببیند، ده روز اول نفاس است و در روز یازدهم به خصوصیات خون دقت می‌کند، اگر نتوانست تشخیص دهد که خون استحاضه است یا حیض، ابتدا آن را حیض قرار می‌دهد. اگر بعد از تعداد روزهای عادتش (پنج روز) خون متوقف شد، حیض بوده است ولی اگر ادامه یافت، فهمیده می‌شود که حیض نبوده و باید اعمالش را قضا کند به جز روزهای یازده و دوازده و سیزده که ایام واری بوده و حکمش همان حکم ایام حیض می‌باشد. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء اول، طهارت: ص 72)

هرچه بر زن حائض حرام است بر زن دارای حکم نفاس نیز حرام، و مکروهات آن دو نیز یکسان است.
طلاق دادن زنی که در حال نفاس است، صحیح نیست؛
و غسل نفاس نیز مانند غسل حیض است.